

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ТА КОМПОЗИЦІЙНІ ЕЛЕМЕНТИ КВІТКОВОГО ОФОРМЛЕННЯ

Потанський Ю.В., кандидат с.-г. наук, доцент

Безвіконний П.В., кандидат с.-г. наук, доцент

e-mail: yurapotap@ukr.net

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

Зелені насадження в зеленому будівництві розглядаються як одна з найважливіших складових частин загального комплексу заходів з планування, забудови і облагородження населених територій.

Основою композиції ландшафтної архітектури є природа: різноманітна рослинність, ґрунт, як середовище для росту і розвитку рослинності, вода, повітря, світло, температура, рельєф, камінь та ін. Основним будівельним матеріалом в зеленому будівництві є живий, постійно змінюваний організм і спеціаліст повинен виділити поняття природного і антропогенного ландшафту так, щоб дерева, кущі, квіти виявили максимальний просторовий, декоративний і квітковий вплив на людину.

Завдання садово-паркового мистецтва полягає в тому, що фітодизайнеру необхідно показати красу рослинного матеріалу, знайти для нього краще місце і поєднання, а також розмістити його в кращих умовах вирощування. Успіх в створенні ландшафтних композицій при озелененні міст і сіл, при створенні нових парків, скверів, насаджень житлових мікрорайонів, лісопарків, баз відпочинку, кемпінгів та інших територій визначається, перш за все, якістю вирощеного садивного матеріалу, підготовкою ґрунту і дотриманням агротехнічних заходів висаджування рослин та їх доглядом. Найбільш жорсткі умови виникають там, де квіткові насадження прилягають безпосередньо до асфальтної поверхні для пішоходів та транспорту. По інтенсивності негативного впливу на ріст та розвиток рослин елементи міської території можна розбити на три основні групи [1].

До першої групи віднесені території, де негативний вплив міського середовища виражений більш різко (магістралі, транспортні розв'язки тощо). Використовуються алісум, вербена, іберійка, портулак, шавлія, чорнобривці, цинерарія морська тощо, також не зимуючі багаторічники – бегонія завжди квітуча, пеларгонія зональна.

Другу групу складають території, на яких негативний вплив міського середовища менше виражений та складається більш сприятливі умови існування рослин за рахунок збільшення розмірів озелених територій, в тому числі під газонами (озеленені при домові полоси, пішохідні алеї та вулиці, широкі односторонні бульвари). Асортимент розширюється середньо стійкими багаторічниками, дворічниками та однорічними рослинами.

До третьої групи віднесені території, де негативний вплив міського середовища зведений до мінімуму або практично відсутній (парки, великі сквери та сади). Можна використовувати весь рекомендований асортимент квітково-декоративних рослин, в тому числі і малостійкі види. Підбір культур в

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В РОСЛИННИЦТВІ

В ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ (25 травня 2022 р.)

залежності від конкретних мікрокліматичних умов ділянок виконується на основі врахування агробіологічних властивостей рослин [2].

У створенні об'єктів садово-паркового будівництва велику роль відіграє квіткове оформлення, яке треба сприймати як складову частину садово-паркового ландшафту. В створенні художнього вигляду міських територій велика роль належить квітковим рослинам, які надають місту святковість, неповторність, створюють декоративний ефект від ранньої весни до пізньої осені. Підібрані в певному флористичному складі із врахуванням місцевих природо-кліматичних умов, максимальне використання характерних особливостей мікроландшафту на основі фіноценотичних зв'язків квіткові рослини здатні придати тій чи іншій території тільки їй неповторну своєрідність та індивідуальність. Квітники є одним з основних естетичних компонентів населених місць. Вони прикрашають вулиці і площі, бульвари і парки. За останній час значно поліпшився архітектурно-художній вигляд квітників, знизилась їх вартість. Сучасне квітникове оформлення є одним із розділів декоративного мистецтва. Отже, воно повинно бути святковим, красивим і привабливим, давати людині естетичну насолоду й створювати добрий настрій. Тобто, квіткове оформлення базується на принципах не тільки ландшафтної архітектури, але і образотворчого мистецтва, так як широка і різноманітна колористична та фактурна палітра квітково-декоративних рослин представляє невичерпні творчі можливості для створення художніх образів садово-паркових об'єктів в цілому та їх окремих елементів. Різноманітність видів і сортів квітникових рослин дозволяє використати найкращі з них для квіткового оформлення. Залежно від місця розташування та призначення квітники можуть мати різні форми, розміри та композиційні рішення [3].

Паркам та іншим зеленим насадженням ландшафтного стилю найбільш властиві такі види квіткового оформлення: групи, масиви, квітникові угруповання, поодинокі рослини (солітери) та квітучий газон. У квітниковому оформленні регулярних елементів планування (вулиць, центральних площ, місць перед громадськими будинками і спортивними спорудами) переважають партери, клумби, рабатки, бордюри, квітники з килимових рослин, вази з різного матеріалу та композиції з витких рослин.

Список використаної літератури

1. Кучерявий В.П. Озеленення населених місць: підручник. Львів: Світ, 2005. 456 с.: іл. бібліогр. 450 с.
2. Слепцов Ю.В. Квітникарство закритого ґрунту: навчальний посібник. Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2014. 280 с.
3. Прокопчук В.М. Квітникарство. Вінниця: РВВ ВНАУ, 2016. 201 с.